

Geistlicher Baustein Nr. 30

-Geht den verlorenen und sterbenden Seelen nach!-

Albanische Übersetzung:

Guri i Ndertimit Frymor Nr. 30

- Shkoni pas shpitrave të humbur dhe atyre që po vdesin! -

Fjalët e urta 11,30: “

Fruti i të drejtës është një pemë e jetes, dhe i urti fiton shpirta.”

Ky nuk është atdheu ynë, ne qëndrojmë këtu vetëm përkohësisht dhe përpiqemi t’i nxjerrim qytetarët e tjerë nga errësira. Shkojmë në një qytet, ndoshta bëjmë një ungjillizëm mbarëqytetësh, një javë ose dhjetë ditë e përshkojmë vetëm për një shpirt të çmuar atje jashtë; për një, vetëm për një që rri atje jashtë.

Ju mund të thoni: “Takimi ishte një sukses i madh, pesë mijë erdhën te altari”; ndoshta asnjëri prej tyre nuk është shpëtuar, as edhe një. Ju mund të mendoni: “Vetëm dy veta erdhën te altari”; por njëri prej tyre mund të jetë një gur i çmuar. Ne vetëm i hedhim rrjetat në lumë. Perendia e zgjedh peshkun, Ai e di kush është peshk dhe kush nuk është (Mat. 13,47-50).

Kështu që e shihni, ne vetëm predikojmë. Dhe mbani mend, ju bëni të njëjtën gjë në këtë bashkësi. Por gjithmonë kujtoni: “Delet e mia e dëgjojnë zërin tim.” (Gjoni 10,26-28). Dhe zëri i Perëndisë është Fjala e Tij. (1)

Unë kam ardhur që të jap pjesën time, shërbesën time, gjithçka që mundemi, që ky takim të jetë një sukses. Jo sukses sepse janë takimet tona, por sukses sepse njerëzit e gjejnë Jezus Krishtin. Ky është sukcesi. Çdo takim, pa marrë parasysh sa shumë e lavdërojmë Perëndinë, sa shumë gjëra të mëdha e shohim Atë të bëjë, sa herë Ai na flet në Frymë dhe kështu me radhë; diçka është arritur vetëm atëherë kur shpirtrat janë sjellë në Mbretëri! (Gjoni 3,5). (2)

Shërimi është një gjë që tërheq vëmendjen e njerëzve. Çdokush do të japë një dhuratë për një takim shërimi. Ata do të japin për një festival këngësh. Por kur bëhet fjalë për një shpirt të varfër e të humbur, nuk duan të kenë të bëjnë fare me të. Shihni, a nuk është kështu? Ne kemi gjithçka... Një shpirt të varfër e të humbur, nuk duan të kenë të bëjnë me të. E lënë të futet në gjithfarë gjërash dhe thonë: “Ah, nuk ka gjë, ai i përket kishës. Nuk do të dëmtohet.” [3]

Por çfarë ndodh nëse unë shpëtoj një shpirt? Po sikur sot këtu të kisha 100 miliardë dollarë? Çfarë do të mund të bëja me 100 miliardë dollarë? Do të mund të dërgoja misionarë nëpër botë dhe ndoshta të fitoja miliona shpirtra. Nuk e di.

Por nëse këtu nga njëra anë do të kisha 100 miliardë dollarë, dhe nga ana tjetër një buton të vogël, dhe nëse do ta shtypja atë buton do të humbisja 100 miliardë dollarët, por nëse jo do t’i mbaja. Dhe nëse do ta shtypja butonin, atëherë babai im i dashur i moshuar, i cili ka kaluar përtej perdes, do të zbriste poshtë korridorit dhe unë do të mund të ulesha e të flisja me të dhjetë minuta këtu. Pa asnjë dyshim, unë do të heqja dorë nga 100 miliardë dollarë vetëm për të folur edhe njëherë me babanë tim.

Ku është atëherë vlera? Çfarë është? Mendoj se nëse shpëtoj një shpirt, një djalosh të vogël me ngjyrë ose kushdo që mund të jetë, përderisa ekziston përjetësia dhe kjo dritë e ky yll i Perëndisë do të ndriçojë në lavdi, emri im do të mbetet gjithmonë i lidhur me shpëtimin e këtij shpirti (Danieli 12:3). [4]

Por më lejoni t’ju them diçka: Ne nuk i kemi paratë. Ju jeni njerëz të varfër, ashtu jemi të gjithë. Kjo është e vërtetë. Si predikues, ne jetojmë nga lëmoshat e njerëzve. Por, vëlla, një djalosh i vogël me ngjyrë në Afrikë, ndoshta aq i vogël, ose një prostitutë nga rruga atje në Louisville, një shpirt i shpëtuar — kur në përjetësi ai yll atje të ndriçojë, emri ynë do të jetë i lidhur me të.

Kjo është vlera jote. Nuk është sa shumë ke, as sa shumë dëshiron; por është se sa shumë mund të kontribosh për të shpëtuar shpirta për Krishtin Jezus.

Paraja jonë do të kaloj.

Por kur unë shpëtoj një shpirt për Krishtin, vëlla, përderisa ekziston përjetësia, lavdia e Perëndisë do të qëndrojë mbi atë shpirt. Atëherë çfarë është e vlefshme? Ç'të shërben kur merr frymë me vështirësi dhe mjeku sheh që rrahjet e zemrës po dobësohen? Ç'të shërben gjithë ajo pasuri dhe popullaritet? Njerëzit që të përplasnin dorën në shpinë, ose që të bëjnë një person të madh, ç'të shërben kjo më pas? Asgjë fare. Gjithçka zhduket dhe mbetet këtu në tokë.

Por një shpirt i shpëtuar, ti do ta shohësh emrin tënd të lidhur me të përderisa Ylli i Mëngjesit të shkëlqejë në qiell. Prandaj, le të shpëtojmë shpirta, vëllezër! (Fjalët e Urta 11:30).

Secili prej jush. Ju amvisa, nuk keni pse të jeni predikues. Ju bëni diçka për lavdi të Perëndisë. Mos harroni, gjërat e përjetshme janë ato që do të qëndrojnë përgjithmonë, dhe kjo është që të shpëtohen shpirtrat. Le të jetë kjo e para nga të gjitha veprat tuaja, nga të gjitha idetë dhe nga të gjitha motivet tuaja (Mat. 6:33).

Dje qëndrova pranë një nëne, ia mbaja dorën dhe krahun ia kisha hedhur rreth e përqark, mjekra i dridhej, dhe djali i saj ishte aty duke vdekur... Ajo tha: "Bili, kam dëshiruar aq shumë që të vish në takim në shtëpi." Unë i thashë: "Motër Ferguson, me gjithë qejf do ta bëja. Por shiko, motër. Oh, ndoshta do të mund të shpëtoja 50 shpirta këtu në këtë takim. Kjo do të ishte një të korrë e mirë për një vit. Por mund të shpëtoj 100.000 shpirta në një vend tjetër." Shihni, kur të hyj në lavdi, nuk dua... Perendia më ka shpëtuar mua. Ai më ka shpëtuar. Kjo është kryer. Por çështja është se, kur të mbërrij atje, dua të shikoj përreth dhe të shoh yjet që shkëlqejnë (Danieli 12:2-3). Amen. Dua të shoh diçka që ka dhënë fryt.

Nëse unë do të kisha vdekur dhe do të isha bërë një burrë i madh, një president si Linkoln ose dikush i tillë, ata do të ngrinin një monument të madh, por një ditë ai nuk do të ishte më.

Një shpirt i shpëtuar në lavdi, emri yt do të mbetet i lidhur me të për aq kohë sa do të zgjasë përjetësia.
(5)

Tani vëreni, Perëndia bën që Vetën ta bëjë të njohur. Ne nuk duhet të bëjmë të kthyer për krishterimin me anë të sundimit; por me anë të shpalljes së Krishtit në ju, ashtu siç ishte Perëndia në Krishtin (Kol. 1,26-28). Ashtu siç ishte Perëndia në Krishtin, Krishti është në ju. Çfarë bëri Perëndia në Krishtin, Krishti e bën në ju! Shenjat që bëri Perëndia në Krishtin, Krishti i bën në ju! Oh, a nuk është kjo e mrekullueshme? Mua më pëlqen kjo.

Jezusi tha: “Atë ditë,” kjo është kjo ditë. “Atë ditë, kur kjo shpallje të bëhet e njohur, ju do të njihni se Unë jam në Atin dhe Ati është në Mua; Unë në ju dhe ju në Mua.” Kur shpallja të bëhet e ditur: “Atë ditë do të njihni se Unë dhe Ati jemi një; Unë jam në Atin dhe Ati është në Mua.” (Gjoni 14,19-20). Pastaj, kur shpallja del në dritë, atëherë është: “Unë në ju dhe ju në Mua.” Kjo është. Për çfarë? Për ta sjellë përsëri. Ne duhet ta bëjmë këtë. (6)

Ky është qëllimi i Frymës së Shenjtë. Është përsëri Ati, Perëndia Ati, që banon në ju dhe i përmbush planet e Tij, duke e çuar përpara planin e Tij të shpëtimit, duke e punuar atë nëpërmjet teje dhe duke të bërë bashkëpunëtor të Tij, duke të dhënë një vend, duke të dhënë një pjesë për vëllain dhe motrën tënde të rënë dhe të humbur, duke të dhënë Frymën e Tij dhe dashurinë e Tij, për të kërkuar të humburit, ashtu siç bëri Ai në kopshtin e Edenit. “Adam, Adam, ku je?” Kjo është ajo që Fryma e Shenjtë prodhon tek një burrë apo grua. Kur hyn në zemrën e tyre dhe gjen vend aty, do të ketë një etje dhe një uri për shpirtrat e humbur! (Rom. 8,26-27).

Kjo është ajo që ndodh me mbledhjet në ditët e sotme; nuk ka mjaft prekje të Frymës në to për të dalë e për të kërkuar shpirtrat e humbur dhe ata që po vdesin. Më tepër është për të bërë një emër për veten, ose një kishë, ose një ndërtesë, ose një denominacion, në vend të një programi për fitimin e shpirtrave.

Sa e trishtueshme! Ne mund të thonim edhe më shumë për këtë. [7]

Predikues, pse nuk kemi një barrë për shpirtrat e humbur? Unë besoj se mungon ringjallja. Unë besoj se ende duhet të përpiqemi t'i lutemi Perëndisë që të na japë një pasion për shpirtrat e humbur, derisa të vijë Jezusi. [8]

Nuk ka rëndësi, nëse një vëlla gabon, çfarëdo që ai të bëjë, ti do të shkosh pas tij (2 Tim. 2,24-26). Para jo shumë kohe shkova pas një vëllai që kishte devijuar nga rruga. Një i ri më tha: “Lëre atë mashtruesin. Lëre.” Unë i thashë: “Nëse ndonjëherë arrij aty ku zemra ime nuk shkon më pas vëllait tim, atëherë është koha për mua të shkoj te altari, sepse atëherë kam rënë nga hiri. Përderisa kam frymë në trupin tim, unë do të shkoj, dhe diku gjatë rrugës do ta gjej.” Po. Dhe e gjeta dhe e solla përsëri. Haleluja! Ai tani është përsëri i sigurt në kopenë. Po. Ai do të kishte humbur, aq e sigurt sa çdo gjë tjetër (1 Gjonit 5,16). [9]

O të krishterë, çfarë mundësie që kemi! Ne kemi mundësi, për të cilat apostulli Pal kurrë nuk mund të kishte ëndërruar. Ne kemi mundësi që Enoku, Elia dhe të gjithë këta kurrë nuk i patën; mundësi që ne i kemi tani.

Dhe atje diku jashtë është një qengj i vogël, dhe Ai nuk do të jetë i kënaqur derisa ai i vetëm të kthehet në kopenë. Me ndihmën e Perëndisë, përmes një vegimi dhe me atë KËSHTU THOTË ZOTI, unë do të kaloj përsëri detin. Ky qengji i fundit i vogël mund të jetë një i zi atje poshtë – kush e di? – atje ku nuk mendojnë as që kanë shpirt. Por Zoti mendon ndryshe. Unë do ta kërkoj deri në ditën e fundit të jetës sime, për ta gjetur atë të vetëm, kudo që të jetë (Luka 15,3-7). [10]

Shumë prej jush këtu, burra të Perëndisë me një thirrje në jetën tuaj; ju mund të bëni diçka. Mos rrini vetëm ulur! Le të bëjmë diçka.

Nëse ju shpëtoni vetëm një shpirt të vetëm! Nëse ky një shpëtohet, secili prej nesh e ka bërë të vetën.
[11]

Kjo është ajo që bëjnë njerëzit. Në vend që të krishterët të përulen dhe të zbrazin veten, për t'i lënë më shumë vend Perëndisë (Gjoni 8,37), ata përpiqen të ngrihen në një njohuri të fabrikuar nga vetja ose ndonjë arsim teknik apo diçka tjetër që i largon edhe më shumë nga Perëndia, sesa ishin në fillim.

Kjo është ajo që mendoj unë për thirrjet e altarit të bëra artificialisht. E sjellin dikë brenda, dhe herën tjetër është dhjetë herë më e vështirë ta sjellësh përsëri. Lëreni të ulet dhe të dëgjojë, derisa Perëndia të bëjë diçka për të (Gjoni 6,44). Dhe pastaj le të vijë, ta rrëfejë, të ngrihet dhe të thërrasë emrin e Perëndisë (Romakëve 10,12-13). Kjo është e vërtetë. [12]

Nëse mendojmë për ato ditë të dikurshme, në kohën e metodistëve, kur ata luteshin gjithë natën dhe qanin me lot të hidhur për shpirtrat e humbur, dhe nuk gjenin paqe. Sot duket sikur ne vishemi bukur, ulemi, dëgjojmë dhe pa shqetësim shkojmë në shtëpi. O Zot, preki zemrat tona dhe ndiz një zjarr në ne për shpirtrat e humbur. Qofshin predikuesit dhe çdo person pjesë e Mbretërisë me një dëshirë të zjarrtë, që të shëtisim qyteteve dhe kudo të nxjerrim të humburit nga llumi dhe t'i fitojmë ata si pishtarë të ndezur për Zotin. Dhuroje këtë, o Zot. [13]

Kështu përpiqemi që çdo shpirt të shpëtohet, që Jezusi të vijë. Dhe Ai nuk mund të vijë derisa të vijë i fundit, emri i të cilit është shkruar në Librin e Jetës, që ishte vendosur aty para themelimit të botës (Efesianëve 1,3-4); kur ai emër të thirret, ai është i fundit. Ai erdhi për të shpenguar, për të sjellë përsëri. Shpengimin do të thotë "të sjellësh përsëri". Dhe kur Ai të sjellë të fundit... sot Ai është ulur në të djathtën e Perëndisë dhe bën punën e ndërmjetësuesit të Tij (Romakëve 8,34).

Dhe kur ky shpirti i fundit të shpëtohet, ai që ishte i shpenguar, i parë dhe i njohur nga Perendia para themelimit të botës (Zbulesa 13:8); kur ky shpirti i fundit të shpëtohet, atëherë mbyllet libri. Pastaj del Qengji dhe e merr librin nga dora e djathtë e Atij që është ulur mbi fron (Zbulesa 5:1-10). Pastaj Ai vjen, Ai vjen në tokë. [14]

Tani, shikoni veten tuaj. A je vërtet një i krishterë biblik i vërtetë, plot me dashurinë e Perëndisë? (Rom. 5:5). Mbani mend, Bibla thotë që në ditët e fundit, kur kjo kohë të ndodhë, Ai tha: “Një engjëll që ve shenka kaloi nëpër bashkësitë, kaloi nëpër qytete dhe vuri një shenjë vetëm mbi ata që rënkonin dhe qanin për shkak të ndyrësive që bëheshin në qytet.” A është kështu? Ezekieli 9, ne e dimë që kjo është e vërtetë. Engjëlli që ve shenja doli dhe vuri një shenjë mbi ballin e tyre, vulosi ata që rënkonin dhe qanin (Ezek. 9:1-4).

Pas kësaj erdhën engjëjt e shkatërrimit nga katër skajet e tokës, gjë që do të ndodhë shpejt, ne e shohim duke ardhur. Luftërat po afrohen, të cilat do të shkatërrojnë të gjithë tokën. Nuk kishte asgjë që ata nuk mund të prekni, përveç atyre që kishin shenjen (Zbulesa 7:1-8).

A është zemra juaj aq e shqetësuar për mëkatarët dhe mënyrën se si vepron bashkësia dhe njerëzit, sa të mund të rënkoni e qani ditë e natë për këtë? Nëse jo, pyes veten. Ky është Shkrimi (Fjalët e Urta 24:11-12). [15]

Duaj, duaj, duaj Atë! Shiko çfarë ka bërë Ai për ty. Kjo ndodhi nga dashuria. Dashuria sjell bindje, dashuria sjell fejesën, dashuria sjell martesën. Kjo është ajo që kemi përpara: darka martesore e Qengjit. Unë e dëgjoj Shpëtimtarin tim duke thirrur, se edhe Ai më do mua.

Pikërisht në gjithë zemrën tënde, ti ndien tani diçka vërtet të ëmbël duke hyrë brenda teje. Kjo është Fryma e Shenjtë!

Unë po lutem tani për ju dhe për mua. Nëse kam bërë ndonjë gjë të gabuar, dora ime e ngritur drejt Teje, Zot, do të thotë që më vjen keq.

Dora ime e ngritur drejt Teje, o Zot, do të thotë se unë nuk kam dashur ta bëj vetë. Dhe unë e di që po vdes, o Zot. Duhet ta lë këtë botë në formë trupore. Dëshiroj të të takoj Ty. Dora ime e ngritur do të thotë: hiqe atë, o Zot. Mbushmë me Frymë! Vëri mbi mua shenjën e dashurisë Tënde (1 Gjonit 4,7.11-12.16), Frymen e Shenjtë, e cili bën që unë të jetoj me butësi dhe dashuri. Bëj që të jetoj jetën që ishte në Krishtin, që zemra ime të digjet për të tjerët (2 Kor. 5,14-15). Që të mos mund të pushoj ditë e natë, derisa të kem arritur çdo njeri që mundem. Do të jem si vëzhguesit në Jeriko, do të shkoj tek çdo person ku të kem mundësi, dhe të shoh nëse mund t'i sjell nën Besëlidhjen e Gjakut (Jozueu 2,15-19), nën gjakun e Qengjit, që ata të marrin shenjën. [16]

Mos qoftë as edhe një i vetëm nga ata që kanë dëgjuar mesazhin, mos qoftë asnjë prej tyre i humbur, nga fëmija më i vogël deri tek njeriu më i moshuar. Uroj që dëshira e tyre e shenjtë të jetë vetëm për Perëndinë dhe për Fjalën e Tij. Ne nuk e dimë në cilën orë Ai do të shfaqet, ose në cilën orë Ai do të na thërrasë përpara Gjygjit që të japim përgjigje (Rom. 14,10-12; 2 Kor. 5,10-11). Ne nuk e dimë në cilën orë Ai do të marrë kartën tonë nga tufa dhe do të thotë: "Është koha e kthimit në shtëpi. Duhet të shkosh." O Perendi, ndihmona të mbetemi të pastër. Jepna këtë, o Zot. Uroj që të jetojmë deri në ardhjen e Zotit, nëse është e mundur. Uroj që të bëjmë gjithçka që është në fuqinë tonë, me dashuri dhe mirëkuptim, me kuptimin se Perendia sot po kërkon nëpër botë çdo dele të humbur. Dhe uroj që të flasim me ta me lutjen e duhur të dashurisë dhe me Fjalën e Perëndisë, që të mund ta gjejmë atë të fundit, në mënyrë që të mund të kthehemi në shtëpi dhe të dalim nga ky Eden i vjetër i Satanit këtu, o Zot. [17]

O Autor i Madh i këtij libri: "Është një farë", jemi mësuar, "që një mbjellës e ka mbjellë", tha autori. Epo, ne e kuptojmë se një farë do të rritet, nëse ndodhet në tokën e duhur.

Atë, të lutem hiq çdo gjemb e ferë, çdo mosbesim e mendim skeptik nga zemrat tona, që Fjala e Perëndisë të mund të rritet lirshëm, e ujitur nga Fryma,

në zemrat tona, që ne të mund të bëhemi populli i Perëndisë.

Jepna këtë, Atë. Kjo është në zemrat tona. Jo vetëm për ne, që e kemi njohur këtë, por të këtë edhe të tjerë në gjithë vendin, çdo zemër e ndezur me dashuri dhe butësi, që do të dalin të përpiqen të fitojnë vëllain e humbur dhe motrën e humbur. Jepna këtë sot, o Perëndi. Ne shikojmë vetëm tek Ti, sepse Ti je Udhëheqësi dhe Zoti ynë. Prandaj lutemi që Ti të na udhëheqësh sot në Fjalën Tëndë dhe të na japësh nga bekimet e Tua. Me hirin Tënd dhe në Emrin Tënd e kërkojmë këtë. Amen. [18]

Qoftë që kisha të qëndrojë dhe të jetë e madhe, një stacion shpëtimi shpirttrash, një fener drite, derisa të vijë Jezus Krishti — kjo është lutja ime. Perendia ju bekoftë. [19]

